FENT CARRERANY

MARIA DE LA SALUT

Número 252 Any XXI AGOST, 2007

ELS BASTONERS DE LLORENÇ DE PENEDÈS ACTUAREN A MARIA

Sumari

Editorial i sumari 2
Els bastoners de Llorenç de Penedès actuaren a Maria 3
Excursió al torrent de Pareis 5
Entrevista amb Miquel López Crespí . 6
Tretzena edició del Rock"&"Rostoll .. 8
Mariers amb càrrecs de responsabilitat política 8
Fent Carrerany fa vint anys 8
Aigua miraculosa 9
Bullit de Notícies 10
Demografia. Telèfons d'interès 12
El temps. Horaris del tren i bus 13
Poemes i gloses 13
Munar demana als diputats esforç i diàleg per representar els ciutadans .. 14
Blancs i negres 15
Qui dies passa... 16
Torneig de futbet d'estiu 2007 18
III fira nocturna d'Oficis Tradicionals de la Pagesia 20

FOTOGRAFIES:
Magí Ferriol
Joan Gelabert

EDITORIAL

Ja som a l'agost, mes de vacances, mes de calor. Estiu de ple. El poble agafa un altre ritme i els nombrosos mariers que pul·lulen fora poble vénen aquí a passar el mes. Els horabaixes, sol post el poble bull i els vespres a la fresca, al carrer, a la plaça, tornen marcar la dinàmica habitual.

Però a pesar d'aquest alentiment en la vida del poble, d'aquest mirar les coses amb un ritme més tranquil, hi ha moltes coses que segueixen ben vives i fan camí. En aquest número de la revista en surten unes quantes. Surt un petit reportatge de l'estada entre nosaltres dels bastoners de Llorenç del Penedès, que ens acompanyaren a mitjans del mes passat i als quals els hem d'agrair la seva meravellosa exhibició dels balls que ens oferiren. Surt, també, la notícia de l'aprovació, per part del plenari municipal, d'unes normes de construcció més restrictives, a l'espera de l'aprovació definitiva de les normes subsidiàries adaptades a les exigències del Consell, que han de permetre controlar la construcció i evitar que el poble es converteixi en terreny especulatiu per part de constructores que només miren pels seus interessos. I surt, també, a la part del darrere el calendari de les Fires d'agost que des de fa tres anys es duen a terme i que omplen els vespres del divendres d'aquest mes estiuenc.

Com podeu veure les coses no s'aturen, a pesar de la calor i de la invitació a gaudir del descans. Però també és hora de fer-ho compatible amb altres coses més relaxants. Són temps de sopars familiars, de tremponades, de gaudir d'unes bones tallades de síndria i meló ben frescos que et fan paladejar i assaborir aquesta època de l'any. Les herbes i els cafès amb gel, els gelats, les orxates, la llet preparada. Bon tumbets, albergínies farcides. La nostra gastronomia estiuenca és un autèntic espectacle de gusts, colors i sabors.

A gaudir de l'estiu s'ha dit.

Bon estiu a tothom!

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Joan Gual Bergas
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Josep Pizà, Quim Gibert, Maria Antònia Munar i Xesca Ensenyat.

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

IMPRIMEIX: Gràfiques Gelabert
Sa Pobla

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

Lloc Web:
www.telefonica.net/web2//fentcarrerany
correu electrònic:
fentcarrerany@premsaforana.cat

La redacció de Fent Carrerany no es fa responsable de les opinions dels qui hi escriuen

ELS BASTONERS DE LLORENÇ DE PENEDÈS ACTUAREN A MARIA

A la passada assemblea de l'Associació Cultural Fent Carrerany, recordant la grata experiència de la visita dels castellers de Bao, ens proposàrem gestionar una actuació de bastoners.

Cercant informació per Internet vàrem contactar amb la colla de bastoners de Llorenç del Penedès i més concretament amb el seu cap de colla, en Jordi Sadurní, a qui vàrem explicar la nostra proposta de convidar-los a fer una actuació a Maria de la Salut i a canvi els oferíem allotjament i un autocar per trescar un poc per Mallorca, ja que la nostra associació no té prou recursos propis per poder-se plantejar una convidada més generosa. En seguírem parlant durant mesos i a mesura que avançava el temps més il·lusió els feia a ells i a nosaltres. Gràcies al suport econòmic de l'Ajuntament de Maria i a la feina desinteressada d'un grapat de persones va ser possible que dia 14 de juliol de 2007 els bastoners de Llorenç actuassin a Maria.

Sonada de gralla dins l'autocar

Diari de ruta

A les 8 del matí de dia 14 ens trobàrem al Moll de Palma en Joan Gelabert i en Miquel Morey en representació de *Fent Carrerany* amb els 35 joves que havien arribat amb el vaixell, havien dormit poc però s'ho havien passat prou bé. Pujàrem a l'autocar i enfilàrem cap a Valldemossa, passeig pel poble i aprofitàrem per comprar coques de patata i gaudir de la tranquil·litat i de la bellesa de la vila de la Serra de Tramuntana. Allà els parlàrem de personatges com

Tota la colla a Valldemossa

l'Arxiduc Lluís Salvador, de Chopin i George Sand i fins i tot de la Beata. La bellesa dels carrers, l'empedrat i el gust per conservar la tipologia urbana tradicional els agradà moltíssim.

Tot seguit seguirem per la Serra fins a Sóller, passant per Sa Foradada (on ens aturàrem una estona a contemplar el paisatge) i Deià. La majoria d'ells no havien estat mai a Mallorca i quedaren meravellats i sorpresos de la bellesa d'aquells paratges. Ja no ens aturàrem fins al Port de Sóller on aprofitàrem per banyar-nos a la platja i devers la 1'30 h. tornàrem pujar a l'autocar que ens va acostar molt a prop de Maria. La majoria va fer aquest trajecte dormint, fins al restaurant Sa Creu on acompanyats del Batle de Maria, Antoni Mulet i la regidora de cultura Joana Maria Torrens vàrem dinar. El dinar va servir per

Un dels balls de bastons ja a la Plaça de Maria

conèixer-nos millor i va ser on ens explicaren coses sobre la seva població i el Centre, que és on troben recer els bastoners i altres associacions del poble. El dinar, el vinet, el cafè i les herbes dolces començaren a fer la seva feina i a poc a poc aquell grup de jovenets pareixien de Maria de tota la vida.

Després de dinar vàrem venir a Maria i els acompanyàrem a Ca Ses Monges, on havien de dormir, s'instal·laren i prepararen l'actuació del vespre.

Xerrada sobre la història del ball de bastons

L'actuació

A les 9 del vespre estava prevista l'actuació a Sa Plaça des Pou i amb un poc de retard va començar; primer ens explicaren un poc la història i significat del ball de bastons que en el seu cas particular ja fa més de 100 anys que ballen.

I començà l'actuació, la gent bocabadada i sorpresa de la bellesa i originalitat d'aquests balls, i entre explicacions i cops de bastons passà l'estona i quan acabaren quasi no podien xerrar del cansament, ja que aquests balls suposen un gran esforç.

I com no podia ser d'altra manera, acabàrem la vetllada amb un sopar a la fresca, damunt la Plaça, de productes de la terra: trempó, sobrassada, botifarra, botifarrons, vi i síndria, gràcies a la col·laboració de l'Ajuntament que en tot moment feren costat a la iniciativa.

Sopar a la fresca amb els bastoners i públic assistent

Els bastoners fent entrega d'uns presents al president de Fent Carrerany: un bastó i unes botelles de cava del seu poble

Després sabem que ells continuaren la festa pels bars de Maria…

I l'endemà a les 8 ja estaven preparats per pujar a l'autocar que els va dur fins a Palma, on després d'una curta visita a la Seu i els seus voltant tornaren cap al Moll per pujar al vaixell que els portaria de bell nou cap a ca seva.

Una altra de les danses que els bastoners ens oferiren.

Des de *Fent Carrerany* volem donar les gràcies a tots els que ens han donat un cop de mà, a l'Ajuntament i com no als Bastoners de Llorenç de Penedès que ens varen fer passar una vetllada extraordinària i als quals els devem una visita que un dia o altre els tornarem.

FEIM CARRERANY: EXCURSIÓ AL TORRENT DE PAREIS

Com cada estiu i ja fa un bon grapat d'anys, dins l'agost baixam al torrent de Pareis. **Partirem de Maria a les 6 del matí de dia 19 d'agost** des de la plaça. L'ajuntament hi col·labora i el preu serà de 5 euros. Us podreu apuntar a l'ajuntament a partir de dia 5 d'agost i fins dia 16 del mateix mes.

Els menors que s'hi apuntin han d'anar acompanyats i estar ben atents als guies.

Baixada al Torrent de Pareis de l'any passat

ENTREVISTA AMB MIQUEL LÓPEZ CRESPÍ

Miquel López Crespí (sa Pobla, Mallorca 1946) és novel·lista, autor teatral, poeta i assagista. L'any 1968 començà les seves col·laboracions en els diaris de les Illes: Diario de Mallorca, Última Hora, Cort... Ha guanyat nombrosos premis literaris de poesia, novel·la, contes, teatre i narrativa juvenil, i ha publicat centenars d'articles dedicats a la literatura i la història de Mallorca. Actualment té diverses seccions fixes a diaris i revistes. Durant molts d'anys portà la secció d'entrevistes del suplement de cultura del diari Última Hora i de la revista de l'Obra Cultural Balear El Mirall. D'ençà de començaments dels anys setanta ha publicat més de seixanta llibres entre els quals podríem destacar: Crònica de la pesta, Cultura i antifranquisme, El cicle dels insectes, Històries del desencís, La Ciutat del Sol, No era això: memòria política de la transició, Acte Únic, Núria i la glòria dels vençuts, Revolta, Rituals, Estat d'excepció, Un tango de Gardel en el gramòfon, Breviari contra els servils, El darrer hivern de Chopin i George Sand, Lletra de batalla, Els anys del desig més ardent, Carrer de Blanquerna, Damunt l'altura, Les ciutats imaginades, Cultura i transició a Mallorca, El cant de la Sibil·la, Calendaris de sal…

–Si et sembla, podríem parlar de literatura i el compromís de l'intel·lectual a través de la història.

–La lectura dels grans clàssics em féu adonar des de la redacció dels primers poemaris a mitjans dels anys seixanta, que la literatura resta coixa si l'autor no sap implicar-se amb el seu temps i amb el seu poble. Malgrat que els anys vuitanta i noranta abundassin en eixelebrats teoritzadors del menfotisme literari i que determinats clans i camarilles provassin de demonitzar la majoria dels nostres grans autors, el cert és que sense aquest component ètic essencial l'obra d'art queda despullada d'una gran part del seu valor i esdevé trist aparador de la misèria personal d'aquell autor o autora. Cap persona amb dos dits de seny ignora que, precisament, la forma més perfecta de compromís polític i ideològic s'esdevé quan un autor afirma categòricament que ell no es vol comprometre en res més que no sigui el seu jo egoista i personal; la qual cosa, per defecte, equival a convalidar l'statu quo del moment.

En determinades circumstàncies, la no-implicació es converteix en l'exponent màxim i més perfecte dels compromisos. Compromís amb el poder, amb qui té la paella pel mànec. Per tant, que els propagandistes del «no compromís» no ens vénguin amb flors i violes. Precisament el que fa humans universals a Ramon Llull o Walt Whitman, a Paul Nizan o Lev Tolstoi, a Mercè Rodoreda o a Gabriel Alomar, és aquesta simbiosi entre obra d'art i societat, entre forma i contingut. La sàvia que circula per les artèries dels grans artistes és sempre la

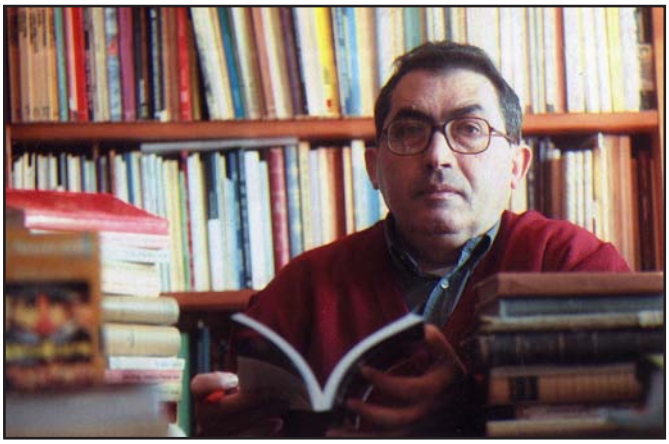

mateixa: la imbricació, a vegades quasi absoluta, entre l'autor i els somnis i esperances del seu poble.

–Parlem dels teus darrers cinc poemaris...

–El cant de la Sibil·la, Calendaris de sal, Les ciutats imaginades, Lletra de batalla i Temps moderns: homenatge al cinema, són poemaris escrits sota l'efecte atordidor de constatar la implacable vigilància de la terrible Dama de Negre sobre tots nosaltres. La Senyora de les Ombres i l'Oblit, Ella, que ens espera ja, tenebrosa i sense pietat davant del portal. Avui, des de la perspectiva que proporciona haver deixat endarrere bona part de la teva vida, segurament la més il·lusionada, la més plena de projectes i esperances, l'autor pot contemplar com es congrien els núvols de la tempesta final i es va fent evident la realitat d'una ben concreta i ineludible desaparició física.

El poeta, en constatar com s'han anat esmunyint la vida, els somnis, les esperances, com han anat desapareixent amics, els familiars més estimats, sent la sensació de trobar-se davant una inundació inabastable de la qual no podrà escapar. Una inundació que cap paraula, cap estudiada forma poètica o desfermat riu de metàfores, serà capaç d'aturar. La vida, en la recta final en què estam submergits, presenta, sovint, un aspecte amenaçador, ja que és quan, malgrat que sigui de forma subconscient, hom fa recompte del que ha viscut i nota com els moments autèntics el punyen, talment ferro roent, indicant, amb precisió matemàtica, quines són les hores en les quals hem estat autènticament feliços. I és precisament aquesta inundació que ve, furient, salvatge, el que et fa recordar els moments amables i curulls d'esperances de la teva existència. El motiu, doncs, de la majoria de poemes que comentam seria deixar constància escrita d'aquests moments i d'aquestes sensacions.

–Darrerament has publicat diverses obres de teatre, record les presentacions d'Acte únic, Els anys del desig més ardent o recentment Carrer de Blanquerna. Quina valoració ens pots fer d'aquestes darreres obres?

–La meva darrera obra publicada Carrer de Blanquerna tanca la trilogia (formada per Acte únic, Els anys del desig més ardent i Carrer de Blanquerna) que tracten de la història no escrita de la transició a les Illes. Una història personal i subjectiva, evidentment.

Els protagonistes de Carrer de Blanquerna, Nereu, Margarida, Agnès, Adrià, Llibert, Salvador, Miquel i Amat, exceptuant na Caterina, que mai no ha cregut en res que no sigui el profit personal, a través d'un dens diàleg fet sense xarxa de salvament, proven d'analitzar el resultat final de la transició tant en el camp personal com en el polític. Record que, quan vaig començar la seva redacció, el que més m'interessava no era fer una història del tipus Peter Weiss, una mena de teatre-document que servís per a bastir una història «objectiva», documental, d'aquella època. No era aquesta la meva intenció. Es tractava de provar de reflectir, sense fer cap incursió en l'herència de Weiss, la crisi personal que sacsejà molts dels militants antifeixistes de les darreries del franquisme una vegada comprovada la derrota i ensorrament, amb la pertinent criminalització dels principis que s'havien defensat fins aleshores.

–Aquests darrers anys t'has dedicat igualment a la novel·la. Ens podries parlar una mica del teu sistema de treball?

–Quan em pos a escriure ho faig per provar de desenvolupar al màxim la història que cova dins el meu cervell. Normalment redact un pla de l'obra. Primer una síntesi general, amb precisions sobre els personatges i damunt l'època històrica en la qual es desenvoluparà la història. Posteriorment, ampliant aquestes primeres notes, faig una síntesi aproximada de com pens que hauria de ser cada capítol. És el material orientatiu que situo davant la màquina d'escriure i sense el qual em seria molt difícil d'orientar-me. Cal dir que, sovint, el pla tan minuciosament preparat va canviant segons la força que van cobrant les accions i la vida dels personatges. Malgrat que consider imprescindibles aquesta mena de plans inicials de la novel·la, els anys de pràctica literària m'han ensenyat que aquesta mena de croquis a vegades tenen poca efectivitat. Quantes vegades la imaginació d'un autor no va per endavant de qualsevol pla establert d'antuvi?

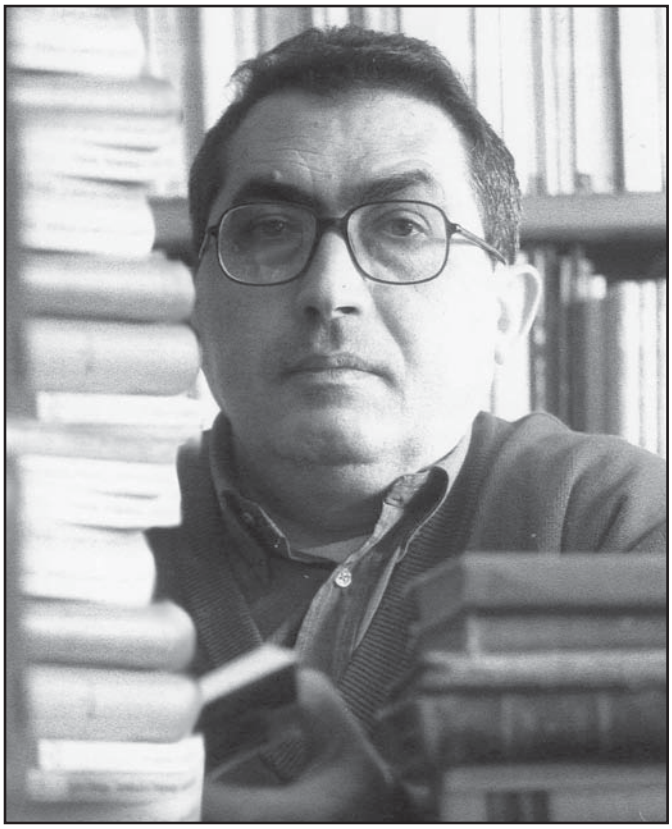

El cert és que no sé començar a escriure una novel·la històrica sense aquest treball previ de documentació, de planificació dels capítols i de sinopsi de l'obra i dels personatges. Segurament, com m'ha passat en nombroses ocasions, al final de tanta feina solament empraré una part d'aquest material, però el meu sistema d'escriure m'ha anat acostumant a fer-ho sobre la base d'aquests fonaments.

Els anys de preparació que comporta cada obra (i algunes, sense exageració, són el producte de l'experiència vital i humana d'una vida), fa que no hi posi uns límits gaire concrets quant al nombre de pàgines que ha de tenir cada novel·la. Normalment escric unes quatre-centes o cinc-centes pàgines que sempre són sotmeses a nombroses retallades i revisions fins que estic satisfet del treball realitzat. Els problemes sorgeixen quan has de portar una novel·la de quatre-centes pàgines a l'editorial. Aleshores, si no ets un escriptor de best-sellers o amb prou endoll institucional perquè algú del poder doni suport a una edició d'aquesta grandària, l'editor posa cara de prunes agres i et demana si els vols arruïnar amb tant de material escrit.

Josep Pizà
Associació de Premsa Forana de Mallorca

Cadena 88
FERRETERIA GARAU

S´Abeurador, 10	Tl 971 52 34 75	07450-SANTA MARGALIDA
Isabel Garau, 27	Tl 971 85 06 37	07458-CA´N PICAFORT
Son Negre, 14	Tl 971 52 55 43	07519-MARIA DE LA SALUT

- Material Elèctric
- Pintures
- Servei de Mescles (10.000 colors al moment)
- Còpies de Claus
- Bricolatge
- Eines
- Jardinería i Fontaneria
- Regadiu
- Articles per a la Llar
- Vestuari i Seguretat Laboral

TRETZENA EDICIÓ DEL ROCK'N'ROSTOLL

L'Associació que organitza el Rock'n'Rostoll ens fa arribar el programa de la propera edició que es farà el dissabte dia 1 de setembre. Com que la revista de setembre encara no haurà sortit ho publicam ara i així ja estareu informats.

Així els grups que pareix que ja estan confirmats seran: So What, Crostown Traffic, Club Sibarita, Tarántula i Big Yuyu (aquests encara per confirmar).

A la zona del Safareig: Swing y la carta más alta, Electrofly dj's, David Martzz, Tolo M. i Jaume Mas.

Suposam que com cada any es faran algunes activitats relacionades amb el concert, però encara no estaven confirmades en tancar aquest número de la revista.

MARIERS AMB CÀRRECS DE RESPONSABILITAT POLÍTICA

Tal com passa al començament de cada legislatura, els respectius partits de govern han procedit a nomenar gent del seu entorn o afiliats per ocupar càrrecs de responsabilitat en els nous executius sortits de les darreres eleccions municipals i autonòmiques.

Aquesta vegada sabem de dos mariers que ocuparan càrrecs de responsabilitat al més alt nivell. Un d'ells és Miquel Mestre , que ha estat nomenat Director General de Formació Professional i Aprenentatge Permanent, de la Conselleria d'Educació i Cultura per part del PSOE.

L'altre, també pel PSOE, és Rafel Oliver, que ocuparà el càrrec de Director Insular de Projectes depenent de la Conselleria de Presidència del Consell de Mallorca.

Enhorabona a tots dos i a fer feina s'ha dit!

ERA NOTÍCIA A FENT CARRERANY FA VINT ANYS

A la portada publicàvem la foto del primer batle del pacte, Miquel Torelló d'Unió Mallorquina, i a l'interior una entrevista amb ell, feta per Maria Antònia Sabater Garau, en la qual destacava que "El batle és el criat del poble".

En "La columna de la llengua", Joan Gelabert expressava el desig que el nou consistori normalitzàs actes de l'ajuntament, plaques de carrers, comunicacions vàries, etc., en "De *concejals* a regidors".

La mestra Mari Carmen Bazàn recollia un bon grapat de bons consells per a pares que volguessin col·laborar amb la bona educació dels seus fills.

Ens fèiem ressò de la polèmica sobre la caça mitjançant un grapat de cartes d'opinió i algun article.

L'Associació Amics del Raiguer ens presentà unes alternatives al projecte d'autopista Palma-Inca.

Pere Crespí ens oferí un interessant article sobre els additius alimentaris, el seus ús i el control d'aquests additius per part de les autoritats sanitàries.

En l'apartat de Demografia publicàvem la mort de Margalida Tous Serra i el casament d'Enric Pozo amb Catalina Comas,

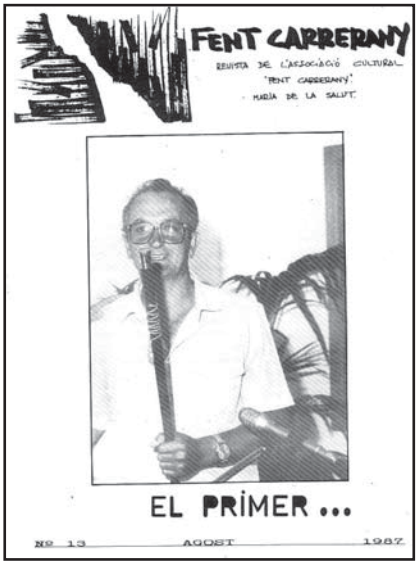
FENT CARRERANY
REVISTA DE L'ASSOCIACIÓ CULTURAL "FENT CARRERANY" - MARIA DE LA SALUT
EL PRIMER ...
Nº 13 AGOST 1987

També es començaren dues seccions noves: "Casa de la Vila" i "Des del Balcó de la Sala" des de les quals es donava informació municipal.

Carrerany Esportiu informava del desenvolupament del V Torneig de futbol-sala i anunciava la celebració de la segona festa des pedal, organitzat per Pep Anglada.

La revista acabava amb una auca sobre la presa de possessió del nou ajuntament

Restaurant - Celler
CA 'S PADRI TONI
BATEJOS - COMUNIONS
C/ Villalonga, 9 ☎ 971 85 80 16
Maria de la Salut (Mallorca)
Dilluns tancat excepte festius

Perruquería
Rinxols
Home i Dona
C/ Carreró Menut, 18 (Son Puig) Tel. 971 52 50 51
07519 - María de la Salut

Aigua miraculosa

En el film *Força deu de Navarone* els mateixos protagonistes de la destrucció dels canons de l'illa de Navarone tenen encomanada una missió en els Balcans, consistent a fer saltar un pont qualificat d'indestructible. Arran de l'enorme dificultat que comporta la missió, opten prèviament per fer esclatar una presa ubicada allà mateix. I que aleshores sigui l'embat de l'aigua el que se n'encarregui d'arrossegar l'esmentat pont. Amb aquesta finalitat, el major Keith Mallory i el sergent Dusty Miller aconsegueixen col·locar dinamita en punts estratègics de l'embassament. La descàrrega explosiva, però, no ocasionarà els desperfectes desitjats, amb la qual cosa els dos artificiers no se'n sabran avenir. El pas posterior de les hores serà determinant. Tant, que el fracàs inicial de l'operació farà un gir sobtat. Si bé externament la construcció no haurà quedat excessivament malmesa, la deflagració originarà en el seu interior fissures que la força de l'aigua anirà engrandint fins a rebentar-la. I, de retruc, el pont proper a la presa també cedirà. Encara que amb retard, els danys col·laterals de la voladura acabaran per fer reeixir un objectiu complicadíssim.

Quan no hi ha resultats immediats es produeix una tendència a deduir que allò que hem engegat ha estat en va. Per contra, aquest exemple cinematogràfic ens mostra que hi ha petits assoliments que són el detonant de l'èxit final. És a dir, que volen un temps abans no se'n recullen els fruits. Davant de murs teòricament infranquejables, fomentar el desencadenament de dinàmiques que els esquerdin és el pas previ. És per això que l'estudi i coneixement dels defectes i febleses de l'adversari permet maniobrar al nostre favor quan es presenta l'oportunitat. No gaudir d'una posició de força t'aboca a moure't en paràmetres subterranis d'aquest estil que, arran de les circumstàncies, són d'allò més ben pensats i legítims. En front d'una arbitrarietat, no fer res és molt pitjor. És deixar que, sota la teva complicitat, l'abús esdevingui normal.

Al llarg de la història l'acció desinhibida i incansable de les minories ha estat cabdal a l'hora de provocar filtracions d'aigua, que han anant estovant els bastions d'imperis totpoderosos, de règims dèspotes, de contextos polítics injustos, fins aconseguir ensorrar-los.

Després de segles de presència britànica a Irlanda i a l'Índia, la majoria dels autòctons contemplaven com impossible alliberar-se de la metròpoli. Tant, que els grupuscles que van fer els primers passos en aquest sentit eren titllats d'il·luminats i de conflictius pels mateixos irlandesos i indis. L'impuls inicial d'aquests independentistes va ser molt més important del que semblava. I poc a poquet van trobar la mesura d'una clau de volta que els va dotar d'un estat lliure, fet que ningú a hores d'ara qüestiona dins el panorama internacional.

Si bé l'independentisme català és un moviment vulnerable, no hem de perdre de vista que de vulnerables ho som tots, encara que sigui en diferents graus. No era extrema la vulnerabilitat de Collins i Gandhi quan s'encaraven a l'imperi de sa majestat i tot i així van poder foragitar els britànics? Mahatma Gandhi deia que la força no prové de la capacitat física sinó d'una voluntat indomable. Per tant, que la vulnerabilitat sigui inherent a la condició humana no vol dir que estigui renyida amb l'enginy i l'empenta, recursos poc explotats.

Saber calar com pluja fina per tal que aquelles estructures anquilosades, que ens impedeixen de disposar de sobirania, quedin amarades és una opció intel·ligent. I llavors, més d'hora que tard, l'Espanya menyspreadora dels drets nacionals dels catalans s'esberlarà en mil bocins pel seu propi pes. L'aigua que fuig indeturable per les escletxes i els seus efectes dilatadors són la metàfora d'aquells que no es donen mai per vençuts en front dels greuges. D'aquells que, com l'aigua miraculosa, són sinònims d'esperança, d'oxigen, de frescor, de vida. L'aigua, però, és un bé escàs en l'ecosistema català.

Quim Gibert, psicòleg i coautor d'***Identitats. Convivència o conflicte?***

BULLIT DE NOTÍCIES

ASFALTATS EL CAMÍ DE ROQUETA, DELS INFERNETS, BAIX DE ROQUETA I SA FONT

Aquest passat mes de juliol s'ha procedit a asfaltar els camins de Roqueta i dels Infernets que es varen veure afectats per les obres de canalització que es feren per connectar el dipòsit de Roqueta amb l'aigua que es duu de Sa Marineta. Feia més de dos mesos que les obres es donaren per acabades i el camí seguia sense asfaltar. Ara s'ha asfaltat, però amb la particularitat que només se n'ha asfaltat una part, ja que no entenem perquè a la major part dels trams, l'asfaltat no supera en cap cas els 3,60 metres. S'han volgut fer així unes voreres ecològiques i permetre que l'herba envaeixi tots els trossos on el vial és molt més ample? O el pressupost no donava per més? També s'ha de dir que els camins que connecten per baix de Roqueta amb el camí que va a parar a la carretera de Sineu, just al davant del camí del Rafal Nou, també s'han asfaltat al mateix temps. Benvinguda sia aquesta millora. Ara només falta que el manteniment asseguri que les obres durin anys.

ESCOLETA D'ESTIU

Com ja és habitual, enguany també hi ha Escoleta d'Estiu. Així, quan arriba el mes de juliol i agost i molts pares no tenen les vacances en aquest període, els nins poden seguir sent atesos a l'Escoleta que es fa a l'Escola de Baix. Enguany comptaven amb uns 35 nins inscrits, els quals, fins al mes de setembre realitzaran tot un munt d'activitats pròpies d'aquesta època. Així no serà estrany veure'ls a la piscina municipal o passejant-se pel mercat del divendres amb els seus monitors.

NEGATIVA A DEIXAR L'ESGLÉSIA

Diuen (no ho hem pogut confirmar), que aquest estiu s'havia programat que una nina fes la primera comunió a l'església de Maria. Diuen, també, que quan el rector de Maria va saber que qui celebraria la cerimònia seria en Jaume Santandreu, es negà a deixar l'església parroquial. També comenten que fins i tot la primera autoritat municipal intercedí davant del rector per veure si canviaria d'opinió i que no hi va haver manera de fer-lo desdir de la seva negativa. Davant de la negativa, la nina sembla que haurà de combregar a la Capella de Ca ses Monges.

UN JULIOL AMB BON TEMPS HA PERMÈS UNA BONA FEINA AL CAMP

Aquest mes de juliol les terres dels voltants del nostre poble han tengut una activitat frenètica. El bon temps (no hi ha hagut pluges) ha permès que les messes

s'hagin duit endavant sense aturall i a hores d'ara, en acabar el mes, ja són pocs els bocins que queden dempeus, sense segar. Les màquines recol·lectores han fet la seva feina i les pales de palla ja omplen els rostolls.

REGAR AMB AIGUA DEPURADA

Ens arriben més notícies sobre les obres per construir una gran bassa al costat de la depuradora de Son Bacs, que permeti emmagatzemar aigua depurada i facilitar el seu ús per regar les finques dels voltants. Aquest projecte que ja es troba en fase d'exposició pública i que executarà l'empresa Trcsa, tendrà un cost de 6,3 milions d'euros que seran finançats en la seva totalitat per la Conselleria d'Agricultura.

Segons el comunicat emès, les obres que podrien començar el darrer trimetre d'enguany, duraran ben bé

BULLIT DE NOTÍCIES

un any i en estar acabada, es faran les connexions per regar i s'aprofitarà per asfaltar els camins de Son Bacs, es Puig, son Rabassa, es Pujolet, d'en Roteres, Banderola, son Colomar, Banderola, son Colomar, la Vall d'Aran, la Rota des Pinar i el camí des Rafal.

Els batles amb la presidenta del Consell de Mallorca (foto del Diari de Balears)

PROJECTES PER EMBELLIR EL MUNICIPI

El passat divendres dia 27 de juliol, la nova presidenta del Consell de Mallorca es reuní amb els batles d'onze municipis, entre ells el de Maria, Antoni Mulet. En aquesta reunió es confirmà el conveni que la institució mallorquina té amb aquests municipis dins el Pla d'Obres i Serveis. Així sabem que a Maria ens tocarà una inversió important (el total passa dels 800.000 euros) dedicada a embellir el municipi, soterrar el cablejat elèctric arreglar les voravies, i sembrar arbrat. També es publicà el nom dels carrers afectats: Nou, Escola, Nines, Sant Andreu, Constitució, ses Venes i Ramon Llull. L'aportació municipal, com sempre, serà d'un 25% del total pressupostat.

LIMITACIÓ DE LA CONSTRUCCIÓ

Dijous dia 12 de maig va tenir lloc un plenari extraordinari, en el qual s'aprovà una proposta de l'actual majoria municipal per reduir la densitat d'edificacions en el cas urbà. Tenint present que el municipi comptava amb una moratòria urbanística que acabava aquest mes d'agost i que la perspectiva de trobar-se amb una allau de sol·licituds de llicència d'obres esperava a les portes de la Casa de la Vila, el plenari decidí amb bon criteri avalar aquesta mesura extraordinària a l'espera de l'aprovació de les normes subsidiàries. Així, segons aquesta mesura adoptada a les zones de màxima densitat només s'hi podrà construir un habitatge i una altura i a les zones de més baixa identitat dos habitatges i dues plantes.

Un projecte de fer adossats al carrer Jaume I quedà sobre la taula a manca de més informes tècnics.

SEGUEIX L'ENRENOU AMB LES OLORS DE LA DEPURADORA

El tema de les olors de la depuradora de Son Bacs no s'atura. A més de la recollida de firmes per tancar-la, ara el batle també anuncia que es farà una manifestació per exigir el seu tancament. Per la televisió apareix un reportatge sobre el tema i els veïnats es queixen públicament de les olors que sobretot ara a l'estiu han de suportar. Ja veurem com acaba tot plegat.

LA POLÈMICA PAGA DEL BATLE

En un plenari celebrat aquest passat mes de juliol, s'acordà que el batle passaria a cobrar un sou de 2.703 euros cada mes, amb 14 pagues anuals. Aquest sou, amb la discussió si el cost de la Seguretat Social l'havia d'assumir el municipi o el govern autonòmic, és un dels acords del l'anterior executiu autonòmic, per assegurar que el pobles petits puguin tenir un càrrec municipal amb dedicació exclusiva. La discussió sobre si el sou era massa elevat o no centrà bona part de la discussió.

NOVA OFICINA DE LA BANCA MARCH

Si heu passat per la Plaça des Pou, haureu vist com la reforma de l'antic Cafè de Sa Plaça ja està acabada i en lloc de bar ara hi trobam les noves oficines de la Banca March. Va ser el passat dijous dia 26 quan s'inaugurà la nova seu de l'entitat bancària i es deixà l'antiga oficina de Sa Quintana. Amb aquesta nova oficina tots els bancs i caixes que operen al nostre poble es troben situats al bell mig del municipi, a la Plaça. És curiós veure com els bars i cafès de tota la vida deixen pas als bancs. Els temps canvien...

DEMOGRAFIA

JA L'HAN FETA:

Gabriel Ribas Mas i Maria Antònia Mas Gual es casaren a l'església de Maria el passat dia 7 de juliol.

Que el vostre amor no acabi mai.

RETROBAMENT DE CINC GERMANS

En motiu del casament d'en Gabriel Ribas, es reuniren els cinc germans que ja feia una vintena d'anys que no ho feien ja que viuen a milers de quilòmetres lluny.

D'esquerra a dreta hi ha en Pedro, n'Esteve, en Gabriel i la seva dona, na Margarita i n'Antoñita.

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	971525002 (Fax) 971525194
Policia Local	971100112
BIBLIOTECA	971525688
UNITAT SANITÀRIA	971525463
(cita prèvia)	902079079
APOTECARIA	971525020
OFICINA DE CORREUS	971858061
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)	971525083
ESCOLA DE BAIX	971525252
LOCAL TERCERA EDAT	971525564
POLIESPORTIU MUNICIPAL	971525457
PARRÒQUIA	971525033
GESA: AVARIES	902534902
SOREA, Servei d"aigua	971644004
Avaries	971644006
EMERGÈNCIES	112
BOMBERS	085
HOSPITAL MANACOR Informació	971847000
Urgències	971847060
Cita Prèvia	971847100
HOSPITAL D'INCA	971888500
AMBULATORI D'INCA	971502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA	061
SON DURETA (Centraleta)	971175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)	971502850
AMBULÀNCIES	971200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)	971505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)	971505150
MANCOMUNITAT DES PLA	971830441

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:
Polígon de Sineu 971520203

HORARIS:

AJUNTAMENT:
de 9 a 14 hores.
APOTECARIA:
Matí: 9 a 13 hores.
Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.
UNITAT SANITÀRIA:
de 9 a 15 hores.
BIBLIOTECA:
Dilluns, dimarts, dijous i divendres: de 17 a 20 h.
Dissabtes: de 9 a 12 hores.
LÍNIA INCA-MANACOR:
Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.
Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores
LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:
(De dilluns a divendres)
Sortides Maria: 7'55, 10'30 i 14'45 hores
Sortides Manacor: 11'05, 13'35 i 18 hores

El temps

MES DE JUNY

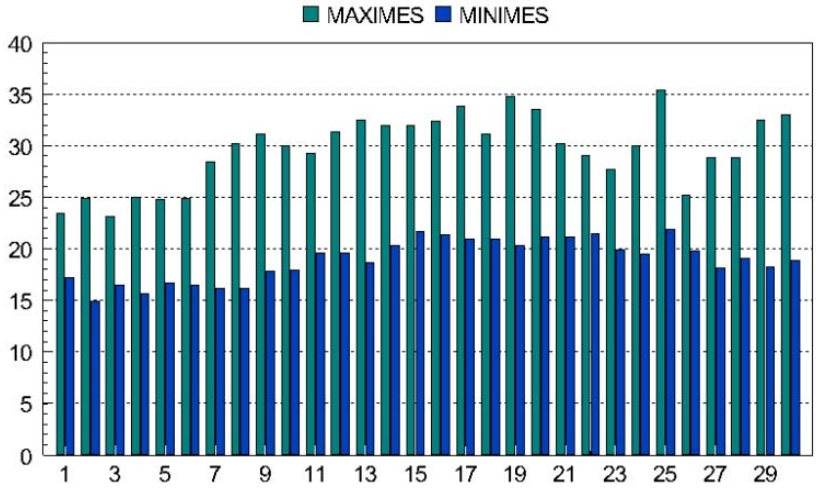

PLUVIOMETRIA
Dia ..... l.

TOTAL: 0 LITRES

Temperatura Màxima
35,4º C (Dia 25)
Temperatura Mínima
15º C (Dies 2)
Temperatura Mitjana
24,3º C
Mitjana Màximes
29,7º C
Mitjana Mínimes
18,9º C

POEMES I GLOSES

En Pep Moll és glosador
i això jo no ho sabia
meam si an es batle de Maria
que és d'Unió Mallorquina
li farà una cançó.
Miquel Joanet

Joanet, vós demanau
que vos faci una cançó.
Jo no sé com dir-vos-ho
però si avui comandau
no és pes vot conservador.
Pep Moll.

(Agost 1987)

"la Caixa"
OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

BUS-TREN, DE DILLUNS A DIVENDRES

Maria -Sineu-Inca - Palma				Palma- Inca -- Sineu-Maria			
06:25	06:41	06:55	07:29	06:21	06:56	07:09	07:35
07:35	07:52	08:06	08:40	07:20	07:55	08:08	08:40
08:40	08:57	09:11	09:45	08:25	09:00	09:13	09:40
09:40	09:57	10:11	10:45	09:25	10:00	10:13	
	10:57	11:11	11:45	10:25	11:00	11:13	
	11:57	12:11	12:45	11:25	12:00	12:13	
	12:57	13:11	13:45	12:25	13:00	13:13	13:40
13:40	13:57	14:11	14:45	13:25	14:00	14:13	14:40
14:40	14:57	15:11	15:45	14:25	15:00	15:13	15:40
15:40	15:57	16:11	16:45	15:25	16:00	16:13	16:40
16:40	16:57	17:11	17:45	16:25	17:00	17:13	
	17:57	18:11	18:45	17:25	18:00	18:13	
	18:57	19:11	19:45	18:25	19:00	19:13	19:40
19:40	19:57	20:11	20:45	19:25	20:00	20:13	20:40
20:40	20:57	21:11	21:45	20:25	21:00	21:13	21:30
	22:01	22:15	22:49	22:00	22:35	22:48	

BUS-TREN, DISSABTES, DIUMENGES I FESTIUS

Maria-Sineu- Inca- Palma				Palma-Inca-Sineu-Maria			
	07:03	07:17	07:56	06:45	07:25	07:38	08:20
08:00	08:18	08:32	09:11	08:00	08:40	08:53	
09:15	09:33	09:47	10:26	09:15	09:55	10:08	10:20
	10:48	11:02	11:41	10:30	11:10	11:23	
	12:03	12:17	12:56	11:45	12:25	12:38	
	13:18	13:32	14:11	13:00	13:40	13:53	
	14:33	14:47	15:26	14:15	14:55	15:08	
15:30	15:48	16:02	16:41	15:30	16:10	16:23	16:35
	17:03	17:17	17:56	16:45	17:25	17:38	
18:00	18:18	18:32	19:11	18:00	18:40	18:53	19:05
	19:33	19:47	20:26	19:15	19:55	20:08	
	20:48	21:02	21:41	20:30	21:10	21:23	
	22:03	22:17	22:56	22:00	22:40	22:53	

LÍNIA IB-14 CAN PICAFORT-MARIA-PALMA:

Can Pic-Sta Marg- Maria-Palma				Plama-Maria-Sta Marg-Can Pic			
	07:15	07:30	08:35	09:00	10:05	10:15	10:30
10:45	11:00	11:10	12:15	13:15	14:20	14:30	
	14:50	15:00	16:05	16:30	17:35	17:45	17:55
18:00	18:20	18:30	19:35	19:45	20:50	21:00	21:15
Dissabtes, diumenges i festius:							
	07:15	07:30	08:35	09:00	10:05	10:15	10:30
14:30	14:50	15:00	16:05	19:45	20:50	21:00	21:15

MUNAR DEMANA ALS DIPUTATS ESFORÇ I DIÀLEG PER REPRESENTAR ELS CIUTADANS DE BALEARS

Durant la sessió solemne d'obertura de la VII Legislatura, que se celebrà dia 12 de juliol a la sala de les Cariàtides del Parlament de les Illes Balears, la presidenta Maria Antònia Munar i Riutort, pronuncià un discurs on defensà el debat i l'acord com a mecanisme per exercir amb eficàcia les funcions parlamentàries.

Per a Munar «iniciar la setena legislatura d'aquest Parlament implica constatar la solidesa del nostre sistema democràtic, al marge de les conjuntures polítiques concretes», a més de «comprovar com el nostre model autonòmic està plenament consolidat i, a més a més, avança i s'adapta a les noves necessitats dels ciutadans».

Petició als Diputats.

Durant la intervenció la Presidenta incidí en el paper que han de desenvolupar els 59 diputats de la Cambra, «ciutadans elegits per altres ciutadans per defensar els interessos generals. Ni més ni menys». Per això els hi reclamà «un esforç de debat i de presa de decisions. Un esforç de compromís amb les tasques de control que tenim encomanades i, finalment, un esforç per exercir el poder de legislar de manera justa, equilibrada i en benefici dels interessos generals».

Instant del discurs de la Presidenta del Parlament.

També assegurà que «en aquesta Cambra tothom és imprescindible» i, per això, «la veu de cada un de nosaltres mereix el màxim respecte i la suma de totes les veus és, ni més ni menys, la veu del Parlament de les Illes Balears, la veu de tots i cada un dels ciutadans d'aquesta terra».

Nous reptes.

Per a la Presidenta amb l'obertura de la VII Legislatura s'inicien molts reptes nous com són «el desenvolupament

A la sala de les Passes Perdudes hi asistí nombrós públic.

del nostre Estatut d'Autonomia» o aconseguir «més finançament per a la nostra Comunitat», entre d'altres qüestions.

Democràcia representativa.

Així mateix recordà que la Cambra no forma part del poder executiu, sinó del legislatiu, «un poder que s'exercita no només prenent decisions, sinó també debatent, cercant acords, intentant majories i consensos», fet que suposa, dins aquesta funció de deliberació, «la recerca de majories suficients per governar», és a dir, «la democràcia representativa».

El mateix dia de la sessió solemne d'obertura, la Presidenta rebé en audiència Juan Maria Atutxa, ex president del Parlament Basc, i Ernest Benach, president del Parlament de Catalunya.

També assenyalà que «aquell que assoleix el suport majoritari dels representants dels ciutadans és qui pot dur endavant el seu programa de govern i les seves propostes», al mateix temps que puntualitzà que entendre el concepte de democràcia representativa «és comprendre el funcionament del Parlament», sense que això vulgui dir que «aquell que aconsegueix la majoria de la Cambra pugui fer allò que vulgui».

Respecte per les minories.

Per altra part la Presidenta considerà, recordant les paraules de John Stuart Mill, que «*en democràcia, les minories s'han de poder fer sentir, i han de tenir la possibilitat de triomfar amb la força dels seus arguments*».

Finalment, desitjà que el Parlament sia «una institució oberta a la societat moderna, accessible, protagonista de la vida política» i assumí el compromís de fer de la Cambra «un Parlament de tots i per a tots».

BLANCS I NEGRES

Aquests dies passats, ha sortit al diari un artcle d'en Bernat Joan on hi conta una anècdota d'en Guillem d'Efak que me n'ha fet reverdir una altra del mateix estil, només que relacionada amb la família del poeta del port de Pollença Toni Seguí Bennàsser, al cel sia, que és també la meva pròpia família. El poeta era cosí germà de mumare. En Bernat Joan, per demostrar que no demanam papers a ningú que parli mallorquí ni els tenim per enemics ni quantimés per externs i tot, conta d'una vegada, fa devers quaranta anys, que en Guillem va demanar un cafè amb llet en un bar de poble i el cambrer se l'havia mirat d'alt a baix i li havia dit: 'si no fos que parlau mallorquí, diria que sou negre'. Realment és una anècdota preciosa.

Idò bé: encara fa més temps, les barques de bou dels Tacons ('els tacons van p'enterra', solia dir l'oncle Toni. I una vegada que una senyora se'ns havia presentat com de can Cama, li etzibà: 'Noltros som de més avall!') feien la temporada de no sé quin peix a Alger, i un pic quan salpaven per tornar varen veure que un negret petit que s'havia fet amic de la barcada, plorava. Aviat aclariren que no tenia pare ni mare i el dugueren cap aquí. És l'oncle negre que tantes vegades em va fer voltar el cap. I de quina manera!

Don Bartomeu Torres Gost, el lletraferit hagiògraf de Costa i Llobera, en la vessant pietosa, tot d'una va batejar aquell nin Manuel Ramon Llull. És un dels 'Caídos' que surt a la creu de Sant Jordi, a Pollença. Em pens que va ser l'any 1938, que una o més bales que no anaven dirigides a ell, ans al cap dels sublevats, va abatre aquell pescador de Pollença mobilitzat per força, el qual, a causa del seu aspecte, fou assignat a la "Guardia Mora". Als àlbums de fotografies, emmascarat i amb aquell barret fastuós, em sobtava com el rei Baltasar a la cavalcada de Nadal.

Però jo només volia contar que quan l'oncle Manuel era al·lot, que els altres nins li diguessin Negret! Negret! exaltava tant sa mare, que no l'hi veia, que aquella pobra dona començava a repartir espardenyades a tort i a dret. Com podia ser mai negre un fill seu, si ella, a més a més, era de ca na Blanca?

Xesca Ensenyat

QUI DIES PASSA...

Diumenge 8 de juliol: ***Famosos, anònims i un cas especial***. Això és el primer que se m'ocorre quan llegesc els peus de les diferents fotografies que donen compte de la presa de possessió de la nova presidenta del Consell de Mallorca. En una fotografia hi apareix una somrient Francina Armengol repartint besades a diferents persones que acudiren a l'acte. En l'altra fotografia hi apareix un grapat de persones que fan rotlada i que també, per l'expressió de les seves cares, es mostren força contentes amb l'esdeveniment. Aquí el redactor de la notícia ho despatxa amb un expressiu i eloqüent peu de foto: "Un grup d'anònims a l'acte". I es queda tan tranquil. Un d'aquests anònims és una bona amiga meva, una anònima anomenada Margalida, la qual, mira per on, ha ocupat i ocuparà ara també, un càrrec de pes en el nou executiu sortit de les eleccions. Però per al periodista, ella i els altres han entrat a la categoria d'anònims. Possiblement sense aquests anònims, l'altra, la que sí apareix amb nom, no seria on és ara. Aneu on aneu, sempre us trobareu amb coses que us recorden la importància d'aquests "anònims": el monument al soldat desconegut, o als donants de sang, o als voluntaris de la Creu Roja, o els milions i milions de casos d'altruisme que contribueixen a fer un món millor, més just, més solidari.

"I el cas especial". Al mateix diari hi trob una notícia que m'interessa especialment. Parla del cas d'una monja, Sor Margalida, monja tancada de l'ordre de les Agustines Ermitanes al convent de la Concepció de Ciutat. Aquesta monja, de 103 anys, només parla i entén el mallorquí. La seva vida s'aturà, de fora estant, amb vint anys, quan ingressà a l'esmentada ordre religiosa. La notícia d'aquest enclaustrament voluntari no tendria més sentit ni valor que d'altres de semblants si no fos perquè la notícia parla de Sor Margalida afegint que a l'hora d'expressar-se només ho fa en mallorquí. Desconeix el castellà. Quan entrà al convent la vida transcorria en el seu català de Mallorca i amb ell, i només amb ell entrà al convent. El castellà era absent de la vida de la majoria de la gent mallorquina d'aleshores. Si el cas de Sor Margalida hagués aparegut en un escenari, posem per cas, de Castella, el periodista hagués fet referència al suposat monolingüisme de la religiosa castellana? Potser els anormals, els estranys, som nosaltres, no ella.

Dimecres, 18 de juliol: ***El telèfon mòbil i la discreció***. El migdia agaf el tren de Sineu cap a Palma. Me'n duc un llibre per aprofitar l'aire condicionat del tren i una suposada tranquil·litat que m'ha de permetre fer un bon tros de lectura. El tren arrenca puntualment i obre el llibre. Començ una lectura engrescadora que m'aïlla fins i tot de la monòtona i obsessiva repetició de les indicacions de la veu femenina que em diu en català, castellà i anglès tot allò que passa al llarg del viatge. Tot just passat "l'empalme" (un nom de connotacions ben evidents), sona un mòbil. Alç la vista i al seient del davant meu, però a la banda contrària, veig com una dona rossa, de bon veure, tota plena de tatuatges, contesta la telefonada alçant la veu de manera exagerada. La conversa, de to dur i taxatiu, passa, sembla, per reivindicar unes millors condicions de treball amb un suposat patró o responsable a l'altra banda de la comunicació establerta. Les paraules sonen gruixudes, fortes, insultants i els crits de "a la mierda", i d'altres semblants arriben a tots els racons del vagó. Tothom, de manera clara o dissimulada, es gira cap a la dona que segueix fent-nos arribar, vulguem o no, la seva queixa i els seus exabruptes continuats. Quan dóna la conversa per acabada, tothom, jo també, fa un alè. "Ja està" pensa tothom. "Ja s'ha acabat". Ca barret! A partir d'aquell moment el mòbil i la rossa es convertiran en un malson fins a la destinació final. Primer és una companya de feina (supòs) la primera que rep l'avís de la conversa "és un dir", després una altra i una darrera l'altra, no sé quantes persones, són informades de la conversa primera. Com que els crits i el to de veu no minva en cap moment la lectura es torna impossible. Volgudament o no, la "discreta" senyora m'ha amargat el viatge i m'ha deixat sense lectura. Les mirades que la resta de viatgers ens adreçam fa evident que no és només un sensació meva. Quan el tren arriba a Ciutat, la rossa s'aixeca tranquil·lament i com si res agafa les seves coses i surt tan tranquil·la. Jo darrere, darrere, mir a veure si qualcú deixa anar un peu dissimuladament...

Dissabte, 21 de juliol: ***La llengua bífida.*** Ja és la segona vegada que el nou govern de les Illes Balears s'ha reunit i que la portaveu, la Margarita Nájera, dóna compte dels acords presos. Ara fa quinze dies, a la primera roda de premsa, aquesta dona, la qual fa més de vint anys que viu entre nosaltres, i que fins i tot ha estat batlessa de Calvià, va fer tota la roda de premsa en castellà. El fet fou motiu de controvèrsia, de sorpresa i de retret, per part de molts opinadors (i de defensa, per part d'altres, tot s'ha de dir). He de confessar que a mi la notícia no m'agafà gens de sorpresa. Em molestà, això sí, però sorpresa cap ni una. Ja fa massa anys que tenc clar que a molts de polítics de determinats partits espanyols que actuen a les Illes Balears el tema de la llengua catalana els emprenya més que no els conhorta, i si no en poden prescindir olimpícament és perquè encara hi ha un cert "valor" o "estigma" que els ho impedeix. Així, en un context de normalitat democràtica i lingüística, seria del tot inconcebible que quan un portaveu d'un govern vol donar compte dels acords presos per aquell mateix govern, ho fes en una llengua que no fos la llengua pròpia del país. Aquí, això, no té cap valor. És una hipoteca, una nosa, un afegitó prescindible que de vegades, com a tal, s'oblida que existeix. Quan coment el tema amb amics i coneguts em diuen que cal tenir paciència, que no podem ser tan exigents, que tot s'arreglarà. Com que conec el "percal", i el sistema de valors que exhibeixen, no puc compartir la seva bona fe i em qued amb el meu habitual pessimisme caparrut. I dic caparrut ben a consciència, ja que per coses que ara no vénen al cas, dos dels exemples d'aquest ús lingüístic que exhibeixen alguns alts càrrecs del PSOE, la senyora Nàjera o el senyor Diéguez, han parlat amb mi en alguna ocasió. Tots dos, ja alts càrrecs aleshores, acabaren la seva conversa amb mi parlant en català. Jo, l'únic que havia fet havia estat mantenir-me fidel a la llengua de la meva terra i ells, incòmodes d'haver de parlar en castellà davant un xitxarel·lo que no girava la llengua, havien acabat per girar-la ells, per demostrar-me que ells també en sabien o vés a saber si per una mena d'orgull ferit. I no ho feien malament del tot! Però és clar, incomoditats com la meva actituds de no canviar, o no baixar de l'ase lingüístic, supòs que no en tenien cada dia. Una cosa tan elemental com que entenguin que la seva veu en aquests casos no és la seva, sinó la d'un govern i que per tant la coherència "també la lingüística" hi ha de ser, hauria de ser de manual de primària. Ni això!

Divendres 28 de juliol: ***Un reial pinyol.*** Som a Palma per feines i com que fa calor decidesc entrar en un cafè a fer un refresc. Abans entr en una papereria a comprar el diari. Allà aprofit per fer una mirada a la premsa exposada i veure titulars. Les revistes també tengueren un moment per ser observades. I em vaig fixar en una portada que em va fer somriure. Era *El Jueves*, una històrica revista d'humor satíric, sovint mordaç, que duu molts d'anys al quiosc. A la portada, es feia conya sobre la iniciativa del govern Zapatero d'incentivar la natalitat oferint 2.500 euros per criatura, amb dos protagonistes especials que intentaven guanyar-se'ls fent allò que s'ha de fer per aconseguir que una criatura véngui al món. La conya sobre la feina que això els suposava encara afegia més mala bava a la notícia. Però vet aquí, com l'Espanya més canyí es tornà a posar en marxa i aquell mateix vespre sent la notícia que un jutge ha ordenat que es segrestin tots els exemplars de la revista i que els seus autors siguin acusats d'un delicte contra la Corona espanyola. Europa (crec!), any 2007 (diuen!), democràcia (expliquen!), llibertat d'expressió (pens!), tots iguals (uff!). Aquí, hi ha qualque cosa que no funciona!

Dimarts 31 de juliol: ***Un any sencer.*** Fa tot just un any que vaig decidir imposar-me escriure un article mensual on intentàs reflectir "supòs que caòticament, tal i com es pot comprovar mes rere mes" aquelles coses que per un motiu o altre m'haguessin induït a fer-ne una reflexió col·lateral. Sempre vaig pensar que quan escrivia ho feia sobretot per mi mateix, per obligar-me a una certa reflexió vivencial i per explicar-me a mi mateix. Per això m'ha sorprès, més d'una vegada, el comentari d'algú dient-me o recordant-me alguna frase, alguna cosa que havia deixat escrit al llarg d'aquests darrers dotze mesos. Frase o comentari que jo a penes recordava i que ell havia valorat i tengut present. És ben cert que allò que queda escrit et condiciona.

Joan Gelabert Mas

Torneig de Futbet d'Estiu 2007

Partis jugats:

Quintos – Sud-amèrica	4-5
Cas Padrí Toni - Es Triquet	2-4
Polipalanca – Exc. P. Ferriol	1-5
Rústic des Pla - Rebost Ibèric	1-1
Més Esport - Es Fixo	3-6
Al.B. Vanrell - Tec. Maimper	8-3
Sud-amèrica – Polipalanca	7-3
Quintos - Cas Padrí Toni	4-4
Tec. Maimper - Rústic des Pla	2-8
Es Triquet - Més Esport	5-2
Rebost Ibèric - Es Fixo	2-3
Exc. P. Ferriol - Al. B. Vanrell	2-2
Cas Padrí Toni – Sud-amèrica	3 -8
Més Esport - Quintos	7-6
Tec. Maimper - Es Fixo	11-6
Polipalanca - Al. B. Vanrell	3-7
Rebost Ibèric - Es Triquet	3-3
Exc. P. Ferriol - Rústic des Pla	0-1
Quintos - Rebost Ibèric	2-3
Sud-amèrica - Al. B. Vanrell	4-8
Cas Padrí Toni - Més Esport	0-3
Es Triquet - Tec. Maimper	4-5
Es Fixo – Exc. Pere Ferriol	1-5
Rústic des Pla – Polipalanca	4-2
Exc. Pere Ferriol -Es Triquet	3-4
Tec. Maimper – Quintos	3-7
Polipalanca - Es Fixo	4-7
Al. B. Vanrell - Rústic des Pla	2-4
Rebost Ibèric - Cas Padrí Toni	8-3
Més Esport – Sud-amèrica	5-5
Quintos - Exc. Pere Ferriol	2-5
Es Triquet – Polipalanca	10-2
Es Fixo - Al. B. Vanrell	0-8
Sud-amèrica - Rústic des Pla	1-7

Propers partits:

Dimarts, 31 de juliol
21 h. Més Esport - Rebost Ibèric
22 h. Cas Padrí Toni - Tec. Maimper

Dimecres, 1 d'agost
21 h. Polipalanca - Quintos
22 h. Rústic des Pla - Es Fixo

Dijous, 2 d'agost
20,30 h. Rebost Ibèric - Sud-amèrica
21,30 h. Tec. Maimper - Més Esport
22,30 h. Exc. Pere Ferriol - Cas Padrí Toni

Divendres, 3 d'agost
20,30 h. Al. B. Vanrell - Es Triquet
21,30 h. Sud-amèrica - Es Fixo
22,30 h. Cas Padrí Toni - Polipalanca

Dimarts, 7 d'agost
21 h. Rebost Ibèric - Tec. Maimper
22 h. Quintos - Al. B. Vanrell

Dimecres, 8 d'agost
21 h. Més Esport - Exc. Pere Ferriol
22 h. Es Triquet - Rústic des Pla

Moment del partit Més Esport - Sud-amèrica que acabà amb empat a 5 gols.

Dijous, 9 d'agost
20,30 h. Al. B. Vanrell - Cas Padrí Toni
21,30 h. Tec. Maimper - Sud-amèrica
22,30 h. Rústic des Pla - Quintos
Divendres, 10 d'agost
20,30 h. Es Fixo - Es Triquet
21,30 h. Exc. Pere Ferriol - Rebost Ibèric
22,30 h. Polipalanca - Més Esport
Dimarts, 14 d'agost
21 h. Sud-amèrica - Es Triquet
22 h. Més Esport - Al. B. Vanrell
Dijous, 16 d'agost
20,30 h. Rebost Ibèric - Polipalanca
21,30 h. Tec. Maimper - Exc. Pere Ferriol
22,30 h. Cas Padrí Toni - Rústic des Pla
Dimarts, 21 d'agost
21 h. Quintos - Es Fixo
22 h. Exc. Pere Ferriol - Sud-amèrica
Dimecres, 22 d'agost
21 h. Al. B. Vanrell - Rebost Ibèric
22 h. Polipalanca - Tec. Maimper
Dijous, 23 d'agost
20,30 h. Es Triquet - Quintos
21,30 h. Es Fixo - Cas Padrí Toni
22,30 h. Rústic des Pla - Més Esport

Quarts de final
Dimecres, 29 d'agost
Q1 21 h. Primer – Vuitè
Q2 22 h. Quart – Cinquè
Dijous, 30 d'agost
Q3 21 h. Segon –Setè
Q4 22 h. Tercer – Sisè
Semifinals
Guanyador Q1 – Guanyador Q2
Guanyador Q3 – Guanyador Q4

Formació de l'equip Sud-amèrica

Equip de Cas Padrí Toni

Jugadors de l'equip Més Esport

CLASSIFICACIÓ

Posició	Equip	Jugats	Gols	Punts
1	Rústic des Pla	6	26	16
2	Alumini Biel Vanrell	6	35	13
3	Es Triquet	6	30	13
4	Excavacions Pere Ferriol	6	20	10
5	Sudamèrica	6	30	9
6	Es Fixo	6	23	9
7	Rebost Ibèric	5	17	8
8	Més Esport	5	24	7
9	Tec. Maimper	5	24	6
10	Quintos	6	25	4
11	Polipalanca	6	6	0
12	Cas Padrí Toni	5	12	-2

Golejadors
1.- Javi (Alumini Biel Vanrell) 12 gols
2.- Tonguito (Sudamèrica) 11 gols
3.- David (Tec. Maimper) 9 gols

AJUNTAMENT DE MARIA DE LA SALUT

III Fira Nocturna d'Oficis Tradicionals de la Pagesia

Maria de la Salut - Agost 2007

DIA 3 D'AGOST A LES 20 H.
GASTRONOMIA MALLORQUINA

DEMOSTRACIONS
- Elaboració de frit de matances
- Elaboració de sopes d'estiu
- Fer gelat de bomba

OFICIS TRADICIONALS
- Cordar cadires, per l'artesana F. Ferriols Solivellas
- Fer talés, per l'artesana F. Ferriols Solivellas
- Embotir sobrassades, per la carnisseria Can Pere des Carreró

ANIMACIÓ
- Xeremiers de Son Roca
- Projecció d'imatges del poble i dels comerços actuals

EXPOSICIÓ D'UTENSILIS DE CUINA ANTICS
Organitza: Associació d'empresaris i artesans de Maria de la Salut
Podreu menjar el frit de matances als restaurants:
Restaurant Cas Padrí Toni: C/ Villalonga 9. Tel 971868016
Restaurant Ses Tarragones: Ctra. Petra-Santa Margalida Km. 3. Tel. 971525316
Restaurant Cas Metge Monjo: C/ Antoni Monjo 18. Tel. 971525110

DIA 17 D'AGOST A LES 20 H.
MÚSICA I CULTURA POPULAR

DEMOSTRACIONS
- Mostra d'instruments de percussió populars
- Mostra de xeremies, fabiols i tamborinos
- Mostra de ximbombes
- Batukada a càrrec del taller de batukada Estiu 2007

BALLADA popular a les 21:30 h. a càrrec del grup Cofre Antic
Organitza: Escola de Música de Maria de la Salut

DIA 10 D'AGOST A LES 20 H.
MOSTRA DE FRUITES I VERDURES

MOSTRES
- Fruites i verdures del temps
- Ametlles i figues
- Elaboració de confitures
- Enfilar tomàtigues

Organitza: Associació Rock and Rostoll

DIA 24 D'AGOST A LES 20 H.
MOSTRA RAMADERA

EXPOSICIONS
- Corral d'animals de possessió
- Aus i animals de caça
- Utensilis tradicionals de caça
- Exposició de cans de caça

DEMOSTRACIÓ de caça amb fures
Organitza: Associació de caçadors "Sa Guàtlera"

DIA 25 D'AGOST
FESTA VII TROBADA DE CAÇADOR I PAGÈS

- A les 10 h. tirada de guàtleres a tub local
- A les 21:30 h. festa a la plaça: Sopar de coca amb verdures, gelat i ensaïmades
- A les 23 h. verbena

Organitza: Associació de caçadors "Sa Guàtlera"

DIA 31 D'AGOST A LES 20 H.
MOSTRA DE CEREALS

EXPOSICIONS
- Cereals representatius del plà de Mallorca: blat, ordi, civada, ciuró, mongetes, faves, favó, blat de moro, etc.
- Llavors de cereals autòctones mallorquines
- Diferents tipus de farines obtingudes de cereals: farina d'ordi, farina de blat, segó, etc.
- Eines de la pagesia

MUNTAGE musical amb cançons de la pagesia
Organitza: Motor club Cop de Gas

EXPOSICIÓ de pintures d'Antònia Font "Inspiracions" a la Plaça des Pou 20.

Patrocinen

Govern de les Illes Balears
Conselleria d'Agricultura i Pesca

Govern de les Illes Balears
Conselleria de Comerç, Indústria i Energia